

פרק ד' - הסדרת הסוגייה ההומניטרית ברצועת עזה

יש להימנע מקטסטרופה הומניטרית בשטח הרצועה ולשלב את הסדרת הסיוע ההומניטרי בתהליך בנייתה של כתובת אזרחית חליפית לחמאס, תוך מניעת נפילתו לידי הארגון.

יש "להציף" את רצועת עזה בסיוע שיוכנס ישירות מישראל. מהלך זה יוזיל את מחירי המזון והתרופות המאמרים ברצועה ויצמצם את הסיכון לאנרכיה, לביזה ולמגפות. ברם, הצפה לבדה לא תסייע להצמיח כתובת שלטונית חלופית ואף עלולה ליצור תלות אזרחית בישראל. לפיכך, יש להעביר את השליטה בחלוקת הסיוע ההומניטרי לכתובת הפת"ח המקומית המחוברת לרשות הפלסטינית. להבטחת הצלחתו של המהלך ניתן להסתייע בכוחות בינלאומיים/ערבים שישליטו סדר ציבורי ואבטחה. חלוקת הסיוע ההומניטרי על ידי הכתובת החלופית המקומית תקנה סמכות לה מול האוכלוסייה ותזכה אותה בלגיטימציה ציבורית. היעדר ההחלטה הנמשך אשר לכתובת האזרחית החלופית יגרום לכך שחמאס יחלק את הסיוע ויבנה את כוחו מחדש, ולחלופין ייווצר כאוס שייזקק לחובת ישראל ויגרור השלכות שליליות עליה.

הצנחת סיוע מהאוויר על ידי מדינות זרות וגם בניית המזח האמריקאי, הממומן בחלקו על ידי קטאר, הם סממנים לאובדן שליטה ואיבוד היוזמה. פתרון פשוט יותר הוא העברת הסיוע דרך נמל אשדוד והכנסתו לרצועת עזה דרך מעברים יבשתיים. פתרון זה יחסוך מישראל צורך להקים נמל בעזה, שעלול יהיה להפוך לעובדה קיימת בלי יכולת להעניקו בעתיד כתמורה לגורם מקומי, שיהיה מוכן לתאם מול ישראל את עתיד הרצועה. חמור מכך – המזח עלול להוות סממן ריבוני עתידי של חמאס.